

maal. Hvor lidt Mening der er i dette Henlæggelsesprincip, fremgaar af de Tal, jeg her har nævnt: at der er Aar med ret store Underskud, f. Eks. 14½ Mill. Kr., hvor der kan henlægges 3 Mill. Kr., medens der er andre, som f. Eks. kun have ¼ Mill. Kr. i Underskud, hvor man intet kan henlægge. Det hænger alt sammen sammen med dette Lovforslags Princip, som ikke stiller Henlæggelserne i Forhold til nogen forstandig Ordning, men bygger dem paa en Ordning, som er ganske vilkaarlig, hvis den udelukkende er af finansiell Natur. Hvis den derimod har en politisk Hensigt, en konstitutionel Hensigt af anden Art, ja, saa dukker der pludselig Forstand eller i alt Fald Tanker op i den.

Vi gaa nu videre og se paa den Periode, som begynder 1900—01; jeg skal ikke specificere for ikke at trætte Tingets Medlemmer med Tal. I den Periode, som begyndte i 1900—01 og afsluttede 1904—05, kunde der, hvis dette Lovforslag havde været Lov, henlægges 12⅓ Mill. Kr., medens Underskuddet var 11 Mill. Kr. I den følgende 5-Aars Periode fra 1905—06 til 1909—10 kunde der henlægges lidt over 9 Mill. Kr., medens Underskuddet var 24⅓ Mill. Kr. Det lyder jo fuldkommen forrykt; er det et Galehus, man befinder sig i? Man siger, at man vil have en finansielt forstandig Ordning, og saa gaar den ud paa at opstille et Princip, som er af den Art, at naar Staten har 24 Mill. Kr.s Underskud, skal den være i Stand til at henlægge 9 Mill. Kr. til Reservefonden. Hvis det er nødvendigt at styrke Reservefonden, kan det ske paa den Maade, jeg har angivet, ved, at man beslutter i Overskudsaaar at henlægge noget, eller derigennem, at man optager Laan og henlægger noget. Men Principet i dette Lovforslag er der ingen som helst finansiell Forstand i. Jeg skal blot yderligere føre det ud over det Aar, jeg har sluttet med, til 1910—11; vi vide alle sammen, hvad det var for et Aar her i Danmark. Efter den Beregning, som her er foreslaaet, skulde dette Aar, som gav et Underskud paa 30 Mill. Kr., medføre Henlæggelser til Reservefonden af 6 Mill. Kr. Forstaa, hvo som kan, hvad den finansielle Hensigt er! Hvis det er en politisk Tanke, man har, bliver det stadig væk noget andet.

Medens jeg beskæftiger mig med Finansministerens finansielle Ordning, vil jeg gøre et Par Bemærkninger om Lovforslagets Art. Naar det medfører saa urimelige finansielle Konsekvenser, er det, fordi

det Lovforslag, den højtærede Finansminister har fremsat, stiller to Ting overfor hinanden, som intet som helst sige overfor den Foranstaltning, som skal foretages, hvis det er en finansiell Foranstaltning. Denne Ordning synes at være en Opfindelse af Finansministeren, thi det Forslag, som Højre havde stillet, og hvorpaa hans er bygget, stillede ikke paa denne Maade Regnskab overfor Regnskab, men Budget overfor Budget, og der var finansielt mere Mening i det af Højre oprindeligt stillede Forslag — at det politisk var forkasteligt, er en anden Sag. Men hvad medfører nu yderligere dette, at det er Indtægten paa det forbigangne Regnskab overfor Indtægten for et Aar tilbage, der skal afgøre, hvad der skal henlægges? Det medfører efter Finansministerens Forslag, at det overskydende Beløb skal opføres paa det kommende Finanslovforslag. Nu vil jeg bede den højtærede Finansminister sige mig, hvad Meningen er hermed. Finansministeren siger, at han har regnet til Brug for Statens normale Udvikling og til Bevillingsmyndighedens fri Raadighed 2 pCt. af Indtægterne svarende til, hvad han ansaa for naturligt, 2 pCt.s Stigning af Udgifterne. Saaledes har Finansministeren stillet det op, men i det Øjeblik, han nu fra det foregaaende Aar tager en Henlæggelse og flytter Beløbet over paa det nye Finanslovforslag, kan det, hvis denne Henlæggelse andrager nogle Millioner, komme til at opluge hele den Udgiftsstigning, som Rigsdagen har Raadighed over efter Finansministerens Skildring. Jeg vil spørge, hvorledes den højtærede Finansminister har tænkt sig denne Sag, hvis han overhovedet, i den Tid han har beskæftiget sig med dette, har haft Lejlighed for alle de øvrige Forligsforretninger til overhovedet at overveje, hvad han foreslaar her. Hvorledes er det Meningen, at dette skal posteres? Er det maaske Meningen, at der skal posteres en Versurpost, saaledes at Beløbet baade skal møde som en Indtægtspost og som en Indtægtspost, eller er det Meningen, at det kun skal møde som en Udgiftspost for det kommende Aar, i hvilket Tilfælde det let kunde komme til at opluge den Udgiftsforøgelse, Finansministeren allernaadigst stiller til Rigsdagens Disposition.

Endnu har jeg en Bemærkning at gøre vedrørende selve Ordlyden af Lovforslaget. I Motiverne er der angivet, at det, naar man skal tage Finansaaret 1912—13 som Udgangspunkt for Beregningen af Indtægtsforøgelsen, vil være nødvendigt